

Nu bruges der meget energi i nogle politiske kredse på at finde en formel for, hvordan interventioner som den i Irak kan få et folkeretligt grundlag i fremtiden. Det er f.eks. et synspunkt, som den nuværende forsvarsminister har gjort sig til talsmand for, før krigen startede sidste år.

Efter Enhedslistens opfattelse vil den vej være katastrofal. Ethvert skridt mod at velsigne Bush-doktrinens tale om ret til præventive angreb vil give USA en international magt, som efter vores opfattelse vil være til skade for hele verden.

Kl. 13.30

Vi må snarere gå en anden vej, en vej hen imod et sikkerhedsråd, der har større magt, har mere repræsentativitet, og en generalforsamling, som har større indflydelse.

Jeg synes, at den placering, masseødelæggelsesvåben og terrorismen fik i ministerens tale, er værd at bemærke og i virkeligheden dybt interessant. Vi deler selvfølgelig ønsket om at stoppe terrorisme, og vi mener, der er gode grunde til at intensivere kampen mod masseødelæggelsesvåben, hvad enten de befinder sig i Nordkorea, Iran, Israel eller USA.

Men hvad er så egentlig den danske regerings fortjeneste i denne sammenhæng, og hvad kan vi forvente i forbindelse med det danske medlemskab af Sikkerhedsrådet? Hvornår har vi f.eks. fra den danske regering hørt om bekymringer i forbindelse med de israelske atomvåben? Jeg synes, at der på det punkt er forbavsende tavst.

Jeg lyttede meget interesseret til udenrigsministerens ord om Afrika, og jeg synes, det er sympatisk, at de fattigste kontinenter får en god placering, men jeg vil nok formulere målet på en anden måde. Målet er at gøre FN til et mere effektivt instrument i fattigdomsbekæmpelse.

I vores optik betyder det, at FN's underorganisationer må gøres til mere effektive modspil til de internationale finansinstitutioner som IMF og Verdensbanken. Det vil indebære både demokratisering af institutionerne og en økonomisk styrkelse.

Det er også prisværdigt, at Danmark ifølge det foreliggende forslag skal arbejde for højere ulandsbistand og for millenniummålene. Hvad angår det sidste, har jeg svært ved at forstå, hvorfor det kun skal være i Afrika, og jeg har svært ved at forstå, hvordan en regering, der har skåret drastisk ned i ulandsbistanden, forventes at skulle gå ind i den globale kamp for højere udviklingsbistand med særlig stor troværdighed.

Det fører så over til lige præcis spørgsmålet om det forslag til vedtagelse, som er lagt frem.

For os er det fuldstændig åbenlyst, at den mulighed, ikke mindst et land på Danmarks størrelse har for at påvirke, er, at vi i praksis går foran. Og det er altså utrolig svært at gå ud med en linje, der hedder, at alle andre skal forhøje udviklingsbistanden, når vi i øvrigt selv lige har skåret ned på den. Det er ikke en linje, som er særlig troværdig. Det er ikke en linje, som er særlig bæredygtig.

Tværtimod vil en linje, der hedder, at man selv går i spidsen, at man selv forhøjer, være en måde at få andre med på, at lægge pres på andre. Det er desværre ikke det, der er lagt op til, heller ikke fra Socialdemokratiets og De Radikales side. Og det er jo derfor, at SF og Kristendemokraterne og Enhedslisten har valgt at fokusere på det og lave et forslag til vedtagelse, som lige præcis sætter fokus på det. For hvad er alle de kønne ord ellers værd?

Der er massevis af kønne ord, der kan siges i FN-bygningen i New York, men hvis man ikke selv er villig til at gå foran, hvis det bare er kønne ord, som alle andre skal udføre, og man ikke selv er villig til at gå foran, så forbliver det kønne ord og bliver aldrig udført i realiteternes verden.

Derfor er det et vigtigt forslag til vedtagelse, som SF, Kristendemokraterne og Enhedslisten har fremsat, og vi vil selvfølgelig støtte det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne har været med til at rejse denne vigtige forespørgselsdebat. Det har vi, fordi vi mener, at FN generelt er vigtig, og i særdeleshed er det jo selvfølgelig vigtigt, at vi også i Folketinget drøfter, hvilke muligheder, hvilke prioriteter Danmark skal gøre sig forud for eventuel indtrædelse i Sikkerhedsrådet som medlem.

Derfor vil jeg også godt indledningsvis takke udenrigsministeren for besvarelsen, som jo var grundig og også nåede omkring mange af de spørgsmål, som Danmark, ikke mindst som sikkerhedsrådsmedlem, bliver konfronteret med eller på.

Det kræver i øvrigt enormt meget af et land og et lille land som Danmark at blive medlem af Sikkerhedsrådet, fordi man må forholde sig til den fulde dagsorden i sikkerhedsrådsammen-